



Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

12. Dies Augusti. Sæpè magnorum fides, ex non magnis venit.
Quintilianus Declamat. 388.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Augustus. *Tessera.* 627
igitur pace frui, & Dei familiaritate uti, observa illud
dogma.

Ne sis corde duplex; humili sed pectore simplex.

12. DIES AUGUSTI.

Sapè magnorum fides, ex non magnis venit. *Quin-*
tilianus Declamat. 388.

Fidelitas. I. **U**T simplicitas verborum, sic
fidelitas, est quædam veritas
factorum, quam Seneca (a)
Sanctissimum humani pectoris
bonum appellat. Peribit humana societas, si obligatam
fidem frangere liceat; si deceptus, alteri se non am-
plius audeat committere; si nomine tenus amicos, ut
hostes in insidiis positos formidet: sic peribit amicitia,
maximus humanæ vitæ fructus, potissimum in
adversis per fugium. Etiam hostibus fidem servan-
dam asserunt sapientes omnes. Sic Fabricius pugna-
turus contra Pyrrhum Regem, à Medico Regis epi-
stolam accepit, qua promittebat se Regem veneno
necaturum, si juberet. Sed eam epistolam misit Fa-
britius ad Regem crudelissimum, & admonuit; sibi
caveret ab insidiis potiùs amicorum, quàm hostium.
Quis non stupeat Fabritii ergà juratissimum hostem,
tantam fidem, quem amicè monuit, ut tutè declina-
ret periculum, cui poterat procurare exitium? Qui
fidem præsertim publicam fallit, obscurat totius gen-
tis suæ gloriam; spe levissimi præsentis commodi,
innumeris se damnis imposterum exponit: nam illi
fides non habebitur; datam læsi non servabunt, vel-
ut id illis liceat justâ talionis pœnâ. Delusi furore

R 1 2

quo-

(a) *Epist. i. c. 88.*

quodam acti, ultra solitas belli leges, igne, ferro, vastatione sæviunt, & animantur quasi favente Numine, jusque suum modis omnibus vindicatur.

II. Sed quàm non sit vana hodiernæ diei Telleræ; sæpè ex non magnis, venire fidem magnorum, patebit unius servi erga Dominum fide. (a) Inter proscriptos Menenius erat, & cùm ejus domum armatis militibus circumseptam, ejus servus videret, spreto omni præmio quod propositum erat, spreis periculis, & quo nihil habebat clarius ipsâ vitâ: ut Domini vitam servaret, lecticam, ubi Menenius manere consueverat, ingressus, ferri se ab aliis servis jussit; Menenium enim esse milites arbitrati, ipsum illic interfecerunt, sic moriens, cùm milites sefellisset, Dominum servavit, qui servilem vestem indutus, aliâ viâ cum multis, quos eadem fortuna urgebat, Siciliam ad Pompeium profugit. Quintilianus sic eum appellat (b) *Fidem, supremum rerum humanarum vinculum*. Et alibi: (c) *Ego publicam appello fidem, quæ inter piratas, sacra est, quæ inter armatos hostes, credencias facit, quæ deditarum civitatum jura conservat*. Immortalem se reddidit hâc fidei constantiâ Franciscus primus Galliæ Rex: is enim, Carolum Quintum Cæsarem in turbidos Gandenses; properantem, comiter deduxit, solâ fide Regis, & suâ fortunâ nixum, mirantibus Galliæ Proceribus, Regis sui comitatem, quod tam opportunam occasionem recuperandi Mediolanensis Ducatus præterlabi passus esset; hominemque, à quo summa rei dependebat,

(a) *Bap. Fulgos. l. 6.* (b) *Declamat. 343.* (c) *Declamat. 267.*

ita demississet; in celebri confesso, cum multa in sui defensionem adduxisset, adjecit: *Etiamsi fides toto orbe exularet, tamen Regibus tenenda erit, qui ea sola, & nullo metu, vique astringi possunt. Vox Rege digna: & sic se habet. Alios lex, aut pœna coërcet; Principes, pudor, & fides.*

III. Semper mala fides pœnas statim, aut postea in violatoribus, in sanguine eorum luit. Equis igitur, remisque Perfidiã fuges; aliã te fama fugiet: & quisquis vel hanc amat, fidem amet. Cujus multa vel testimonia sunt, vel exempla. (a) Inter hæc eminet Alphonfi Petri Gufmani, qui, cum Tariffæ urbi, Sanctii Quarti Castalonensis Regis nomine præfectus esset, atque in ea arcã Maurorum, Joannisque Sanctii, Domini sui fratris, hostisque obsidione premererur; nunquam aut pretio, aut precibus ad deditionem faciendam flecti potuit. Cùm autem Joannes, ejus filium, quo in obsequio utebatur, ad muros deduxisset, fretus filii periculo, Patrem motum iri; non modò id Pater neglexit, verùm etiam à muris gladium porrexit, dixitque; Nolle, ut ei modus ad occidendum filium deesset; quo autem vultu de muris ensẽm dejecit, eodem occidi filium, nihil ab eo mutatus inspexit. Quis virum illum inestimabilem non æstimet; qui plaris æstimabat fidelitatem in Dominum, quàm charitatem in filium? Prudenter Q. Marcius apud Livium: *Favere pietati, fideique Deos, per quã populus Romanus ad tantum fastigii venerit.* Hinc callidi isti, & impostores, quantumvis subtilibus consiliis; rarò, aut nunquam ad potentiam perveniunt; aut si in ea, non sunt firmi. Denique fides

Rr 3

in

(a) Eborensis p. 142.

630 *Christiani Militis* Augustus.
in hominibus, est rara avis in terris. Proverbium est:
fonti nulla fides. Hinc fide, sed cui, vide. Frons ali-
quando pollicetur, quod mens negat: & quod in
illius tribunali statuitur, in istius, ut ita dicam, solio
occultitur. Ut sis igitur catus, esto cautus, juxta moni-
tum illius:

Ni sit nova fides: ignoro non bene fides.

13. DIES AUGUSTI.

Nulli parvus est census, cui magnus est animus. S.
Leo in. appa. Dom.

Liberalitas. I. **L**iberalitas, (teste Aristotele)
(a) est mediocritas circa pecunias. Vocat mediocritatem,
quod instar Virtutum aliarum
in medio fit, & velut Isthmus per angusta; hinc inde
maria duo, geminosque habeat scopulos, à quibus
revocat animum Virtus: ne labatur vel in Avaritiæ
sordes, vel in nimiam profusionem, quæ est Prodigali-
tas. Versatur autem hæc moderatio circa pecunias,
quod in earum usu, beneficentiæ laus omnis occupa-
tur. Tres porro, Liberalitatis sunt actiones: *Accipere,*
Conseruare, Largiri. Ordior à primâ. Liberalis ac-
cipit opes, ut dicit Aristoteles, unde oportet, de suis,
videlicet, rebus largiri, quia id necessarium, ne Be-
nificentiæ fons exhauriatur, & desit, unde de aliis
bene mereri possit. Hinc bene Seneca de sapienter:
(b) *Non amat divitias, sed mavult: non in animum*
illas, sed in domum recipit: nec respuit possessas, sed con-
tinet, & majorem virtuti suæ materiam subministrari
vult. Multi fuere ut sanctimoniâ, sic & rerum om-
nium

(a) *L. 4. Ethic. c. 1.* (b) *De Beat. vit. c. 21.*